

- ριον ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφάμενος, ἐπίσκοπον Κωνσταντίνου πόλεως πεποιήκασιν, ὃς εὐθὺς ἐφωράθη, ὁποῖος ἦν. 801.
- Α'. Τίνα τρόπον ἐπὶ τοῦ Νέου Θεοδοσίου Βουργουζίωνες ἐχριστιάνισαν. 805.
- ΑΑ'. Οἷα πεπόνθασιν ὑπὸ Νεστορίου Μακεδονινοί. 800.
- ΑΒ'. Περὶ Ἀναστασίου πρεσβυτέρου, δι' οὗ καὶ Νεστόριος εἰς τὸ δυσσεβεῖν κατηνέχθη. 808.
- ΑΓ'. Περὶ τοῦ γενομένου μύσους ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν φυγάδων δούλων. 812.
- ΑΔ'. Περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ τὸ πρότερον κατὰ Νεστορίου συναθροισθείσης Συνόδου. 813.
- ΑΕ'. Ὡς μετὰ τὴν καθάρεισιν Νεστορίου, τὸν Πρόκλον τινῶν βουλομένων ἐνθρονίσαι, προχειρίζονται τινες τὸν ἐπισκόπον Μαξιμιανὸν τῆς Κωνσταντίνου πόλεως ἐπίσκοπον. 817.
- ΑΣ'. Παραδείγματα δι' ὧν, ὡς δοκεῖ, κατασκευάζει ὁ συγγραφεὺς, ἀκώλυτον εἶναι τὴν ἀπὸ θρόνου εἰς θρόνον μετάθεσιν. 817.
- ΑΖ'. Περὶ Σιλβανοῦ τοῦ ἀπὸ Φιλίππου πόλεως εἰς Τρωάδα μετενεχθέντος. 821.
- ΑΗ'. Περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ Ἰουδαίων, ὅπως ἐχριστιάνισαν τῆνικαῦτα πολλοί. 823.
- ΑΘ'. Περὶ τοῦ γεγονότος ἐμπρησμοῦ ἐν τῇ Ναυατιανῶν Ἐκκλησίᾳ. 828.
- Μ'. Ὡς Μαξιμιανὸν ἐπίσκοπον διαδέχεται Πρόκλος. 829.
- ΜΑ'. Περὶ Πρόκλου ἐπισκόπου, ὁποῖός τις ἦν. 829.
- ΜΒ'. Ὅτι πολὺν καταβάλλεται λόγον, ὁ συγγραφεὺς περὶ τῆς καλοκάγαθίας τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου. 832.
- ΜΓ'. Ὅποια πεπόνθασιν οἱ βάρβαροι, οἱ τῷ τυράννῳ Ἰωάννῃ συμμαχήσαντες. 832.
- ΜΔ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς ὁ Νέος Εὐδοξίαν ἔγχευε τὴν θυγατέρα Θεοδοσίου. 833.
- ΜΕ'. Ὡς ἐπίσκοπος Πρόκλος πέπεικε τὸν βασιλέα, τὸ σῶμα Ἰωάννου μετακομίσαι εἰς Κωνσταντίνου πόλιν ἀπὸ τῆς ἐξορίας, καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀποστόλων Ἐκκλησίᾳ καταθέσθαι. 836.
- ΜΣ'. Περὶ τοῦ θανάτου Παύλου τοῦ Ναυατιανῶν ἐπισκόπου, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν χειροτονηθέντος Μαρκιανοῦ. 837.
- ΜΖ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος Εὐδοκίαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐξαπέστειλε. 840.
- ΜΗ'. Περὶ Θαλασσίου τοῦ Καισαρείας Καππαδοκίας ἐπισκόπου. 840.

ΕΡΜΕΙΑΣ ΣΩΖΟΜΕΝΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΣ

(; † 446 — 450 M.X.)

Ἑρμείου Σωζομενοῦ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία εἰς βιβλία ἐννέα. 844—1690.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προοίμιον. Λόγος προσφωνητικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Θεοδόσιον τὸν νέον· καὶ ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. 844.
- Α'. Τὸ προοίμιον τῆς βίβλου, ἐν ᾧ διαπορεῖ περὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους, καὶ μνεία τῶν πρῶτως ἀρξαμένων ἀρχῆθεν τῆς τοιαύτης πραγματείας, καὶ ὅπως καὶ ἐκ ποίων τὴν ἱστορίαν ἤρρανισατο· καὶ ὡς τῆς ἀληθείας φροντίσει, καὶ ἄλλα τινὰ ἡ ἱστορία περιέξει. 853.
- Β'. Τίνες ἦσαν ἐπίσκοποι τῶν μεγάλων πόλεων, τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου βασιλεύοντος,

καὶ ὅπως ἡ μὲν ἄχρι Λιβύης διὰ Λικίνιον περιεσκεμμένως ἐχριστιάνιζεν· ἡ δὲ Ἐσπέρα διὰ τὸν Κωνσταντῖνον μετ' ἐλευθερίας τὸν χριστιανισμόν ἐπαρρόησάζετο. 864.

- Γ'. Ὅτι τοῦ σταυροῦ ὄψει, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐμφανείᾳ, εἰς τὸ χριστιανίζειν ἐλήλυθεν ὁ Κωνσταντῖνος, διδασχθεὶς καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων τὸ εὐσεβές. 864.
- Δ'. Ὅτι τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἀφηγεῖσθαι τοῦ πολέμου ἐθέσπισε· καὶ διήγησις παράδοξος περὶ τῶν τὸ σημεῖον φερόντων τὸ σταυρικόν. 868.
- Ε'. Ἀντίρρῃσις πρὸς τοὺς λέγοντας, χριστιανίσαι τὸν Κωνσταντῖνον διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κρίσπου. 868.
- Σ'. Ὅτι καὶ ὁ τοῦ Κωνσταντίνου πατὴρ παρεχώρει τὸ τοῦ Χριστοῦ πλατύνεσθαι ὄνομα· ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος πανταχοῦ δια-